

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2137) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

stwierdza nieważność

uchwały Nr XII/87/2019 Rady Gminy Godziesze Wielkie z dnia 29 października 2019 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na rok 2020 na terenie Gminy Godziesze Wielkie, w części dotyczącej postanowień:

- załącznika Nr 2 pkt 4 w zakresie stawki podatku określonej dla ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej nie mniejszej niż 31 ton, o dwóch osiach jezdnych z zawieszeniem innym niż zawieszenie pneumatyczne lub uznane za zawieszenie równoważne, w wysokości 2.508,00 zł, jako podjętej sprzecznie z przepisami art. 10 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170, z późn. zm.),
- załącznika Nr 2 pkt 4 w zakresie stawki podatku określonej dla ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej nie mniejszej niż 12 ton i mniejszej niż 40 ton, o trzech osiach jezdnych lub więcej z zawieszeniem innym niż zawieszenie pneumatyczne lub uznane za zawieszenie równoważne, w wysokości 2.508,00 zł jako podjętej sprzecznie z przepisami art. 10 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych,
- załącznika Nr 3 pkt 6 w zakresie stawki podatku określonej dla naczep i przyczep, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą nie mniejszą niż 38 ton i liczbie dwóch osi, ustalonej w wysokości 2.508.00 zł, jako podjętej sprzecznie z przepisami art. 10 ust. 1 pkt 6 lit. b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tut. Izbie w dniu 31 października 2019 r., Rada Gminy Godziesze Wielkie, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, art. 10 ust. 1 i 2, art. 12 ust 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, obwieszczenia Ministra Finansów, Inwestycji i Rozwoju z dnia 15 października 2019 r. w sprawie minimalnych stawek podatku od środków transportowych obowiązujących w 2020 r. i obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 24 lipca 2019 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych na rok 2020 określiła wysokość stawek podatku od środków transportowych.

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu poinformowała o terminie badania uchwały poprzez zamieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Izby porządku obrad posiedzenia Kolegium Izby wyznaczonego na dzień 20 listopada 2019 r.

Rozpatrując sprawę Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

Samorząd terytorialny i jego organy działają na podstawie i w granicach prawa. Przepis art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, że do właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych w art. 10 ust. 1 wskazuje, że rada gminy określa w drodze uchwały, wysokość stawek podatku od środków transportowych, z tym że roczna stawka podatku od jednego środka transportowego nie może przekroczyć stawki maksymalnej wynikającej z ww. ustawy, ani nie może być niższa od kwot określonych odpowiednio w załącznikach nr 1, 2 i 3 do ustawy.

Z przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z uwzględnieniem stawek wprowadzonych obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 24 lipca 2019 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych na rok 2020 (M.P. z 2019 r. poz. 738) wynika, że roczna stawka podatku od ciągnika siodłowego i balastowego, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4 w związku z art. 8 pkt 4 ustawy, w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów do 36 ton włącznie nie może przekroczyć 2.502,96 zł, a powyżej 36 ton – 3.238,26 zł, z tym, że w zależności od liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia stawki podatku nie mogą być niższe od kwot określonych w załączniku nr 2 do ustawy. Natomiast stawka ustalona dla pojazdów z dwiema osiami o masie całkowitej „nie mniej niż 31 ton” z innym systemem zawieszenia osi jezdnych oraz stawka ustalona dla pojazdów z trzema osiami i więcej o masie całkowitej „nie mniej niż 12 ton i mniej niż 40 ton” z innym systemem zawieszenia osi jezdnych w punkcie 4 załącznika Nr 2 do

uchwały wynoszą 2.508,00 zł. Maksymalna stawka dla tej kategorii pojazdów zgodnie z art. 10 pkt 4 lit. a ustawy wynosi 2.502,96 zł (różnica wynosi 5,04 zł).

Powyższa nieprawidłowość skutkuje błędnym ustaleniem stawki dla pojazdów z innym systemem zawieszenia w przedziale – „do 36 ton włącznie”.

Ponadto z przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z uwzględnieniem stawek wprowadzonych obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 24 lipca 2019 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych na rok 2020 (M.P. z 2019 r. poz. 738) wynika, że roczna stawka podatku od naczepy i przyczepy, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 6 w związku z art. 8 pkt 6 ustawy, w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów do 36 ton włącznie nie może przekroczyć 1.979,77 zł, a powyżej 36 ton włącznie – 2.502,96 zł, z tym, że w zależności od liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia stawki podatku nie mogą być niższe od kwot określonych w załączniku nr 2 do ustawy. Natomiast stawka ustalona dla pojazdów z dwiema osiami o masie całkowitej „nie mniej niż 38 ton z innym systemem zawieszenia osi jezdnych” ustalona w punkcie 6 załącznika Nr 3 do uchwały wynosi 2.508,00 zł. Maksymalna stawka dla tej kategorii pojazdów zgodnie z art. 10 pkt 6 lit. b ustawy wynosi 2.502,96 zł (różnica wynosi 5,04 zł).

Powyższa nieprawidłowość skutkuje błędnym ustaleniem stawki dla naczepy lub przyczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym z dwiema osiami z innym systemem zawieszenia osi jezdnych w przedziale – nie mniej niż 38 ton.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji uchwały.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
Grażyna Wróblewska
Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.